ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ ΖΗΤΕΙ ΘΕΣΙΝ

Ἡ νέα φάρσα τοῦ κ. Τίμου Μωραΐτίνη [illegible] ἀντέχει βέβαια σὲ μιὰ [illegible] Εἶναι μιὰ φάρσα, πού [illegible] ταν αὐτὸς πού πέτυχε [illegible] σμό. Τὸ βέβαιον [illegible] ροῦσε [illegible] νὰ [illegible] λοῦμε [illegible] ποῦ μπορεῖ [illegible] ἐνδιαφέρουσα τὴν [illegible] κακόφημα [illegible] θεμάτης [illegible] μίστρα [illegible] τι σκηνικῶς ἀρτιώτερον, γιατί [illegible] Μ[illegible] τὴν [illegible] πτυχαῖα [illegible] λαμπρῶν [illegible]

γ' πράξεις τῆς νέας φάρσας του εἶναι σχετικῶς βραδυκίνητες. Κι' ἡ ἔλλειψη δράσεως σὲ μιὰ φάρσα εἶναι μειονέκτημα σημαντικό. Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ἐπεκταθοῦμε περισσότερον; Ὁ κ. Μωραΐτίνης δὲν ἔγραψε ἔργο μὲ ἀξιώσεις φιλολογικές. Ἂν τοὐναντίον ἔργο του θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι καλύτερο καὶ ὡς φάρσα κι' αὐτὸ δὲν ἔχει σημασία. Μήπως ἂν ἦταν καλύτερο εἶναι βέβαιον πὼς θὰ ἔχε καὶ μεγαλύτερην ἐπιτυχία; Ἀμφιβάλλομε. Ὁ κόσμος γελᾷ, ὁ κόσμος βλέπει εὐχαρίστως τὸ ἔργον τοῦ κ. Μωραΐτίνη ὅπως εἶναι καὶ ἴσως μάλιστα, ἂν ὁ κ. Μ' ἦταν πιὸ μετρημένος καὶ πιὸ συνεπής, ὁ κόσμος νὰ γελοῦσε καὶ νὰ εὐχαριστιόταν λιγώτερο. Μιὰν ἀσυνέπεια μόνο, ἀσυνέπεια ψυχολογική στὴ διαγραφὴ ἑνὸς ἀπὸ τὰ καλύτερα πρόσωπα τοῦ ἔργου του, κρίνομε ἀσυγχώρητο καὶ δὲν παρασιωποῦμε γιατί καὶ σὲ μιὰ φάρσα τὰ δρῶντα πρόσωπα πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἄνθρωποι μὲ κάποιες φυσικὲς ἀναλογίες. Ὁ Περικεντές, ὁ τόπος τοῦ τεμπέλη, τοῦ τόσο ρωμέικα ἀληθινοῦ στὴν πρώτη πράξη, μεταβάλλεται στὶς δυὸ ἄλλες πράξεις τοῦ ἔργου σ' ἕνα τέρας δραστηριότητος καὶ εὐτολμίας. Θὰ ἦταν τάχα δύσκολο νὰ χαρακτηριζόταν ἀπ' τὴν ἀρχὴ τοῦ ἔργου διαφορετικός;

Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ὡς Ριπιτῆς ἔδειξε μίαν εὐσυνειδησία ἀξιοσημείωτη. Ἡ ἐμφάνισίς του ὡς δεσποινίδος δὲν εἶχε τίποτα τὸ βάναυσο μουρλέσκικο, ὅπως θὰ μποροῦσε νὰ συμβῇ.

Ἐπίσης κι' ὁ κ. Χέλμης ἔπαιξε ὅσο καλύτερα μποροῦσε. Ἡ κ. Ἀργυροπούλου ὡς Νινέττα, παρὰ τὸ ἐλάχιστο τοῦ ρόλου της, ἐτόνωσε σημαντικὰ τὸ ἔργο. Τέλος ἔχομε χρέος νὰ τονίσωμε τὴν ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοση ἑνὸς νέου ἠθοποιοῦ τοῦ κ. Βιτσιώρη, ποὺ ἐξελίσσεται γρήγορα σ' ἕνα καλὸν κάρακτερίστα.